

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om rettens pleje.

(Værneting i ægteskabssager.)

Fremsat den 24. januar 1963 af *justitsministeren*.

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953, foretages følgende ændringer:

1. § 448 d affattes således:

Ægteskabssag kan anlægges her i riget:

- 1) Såfremt sagsøgte har bopæl her.
- 2) Såfremt sagsøgeren har bopæl her og enten har boet her i de sidste to år eller tidligere har haft bopæl her.
- 3) Såfremt sagsøgeren er dansk statsborger, og det godtgøres, at han på grund af sit

statsborgerskab ikke vil kunne anlægge sag i det land, hvor han har bopæl.

Reglerne i stk. 1 kan fraviges ved overenskomst med fremmed stat.

2. § 448 e affattes således:

Sagen anlægges ved sagsøgtes hjemting.

Har sagsøgte ikke hjemting her i riget, anlægges sagen ved sagsøgerens hjemting.

Kan intet andet værneting påvises, anlægges sagen ved den ret, som justitsministeren bestemmer.

Bemærkninger til lovforslaget.

Retsplejelovens § 448 d, der er optaget som bilag til lovforslaget, er indføjet ved lov nr. 300 af 30. juni 1922. Stk. 4 er tilføjet ved lov nr. 209 af 23. juli 1932. De i 1922 indførte regler bygger på Haagerkonventionen af 12. juni 1902 om separation og skilsmisse. Den nævnte konvention er imidlertid aldrig tiltrådt af Danmark, og bestemmelsen i § 448 d er lidet stemmende med de principper, der i øvrigt følges i Danmark med hensyn til internationalprivatrethlige forhold. Efter reglen lægges der overvejende vægt på parternes statsborgerret, medens dansk international privatret i øvrigt bygger på det såkaldte domicilprincip, hvorefter parternes tilknytning til landet ved fast bopæl er afgørende. Det forekommer navnlig mindre rimeligt, at danske statsborgere, der måske i årevis har boet i udlandet, og som er uden reel tilknytning til Danmark, har krav på separation eller skilsmisse ved danske domstole.

På den anden side har reglen i § 448 d i visse tilfælde vist sig for snæver, idet *sagsøgerens* bopæl ikke i sig selv begrunder værneting ved dansk domstol. Hertil kræves efter stk. 4 yderligere, at sagsøgeren har dansk indfødsret og måske tillige, at det ikke vides, hvor sagsøgte er.

Da det endvidere måtte anses for ønskeligt at tilvejebringe så vidt muligt ensartede regler i de nordiske lande på dette område, har justitsministeriet i samråd med justitsministerierne i de øvrige nordiske lande udarbejdet forslag til ændringer af bestemmelsen.

Det foreliggende forslag er identisk med et norsk lovforslag, der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag. Forslaget har derimod ikke kunnet tiltrædes af Finland og Sverige, idet disse landes internationale privatret i modsætning til Danmarks og Norges bygger på nationalitetsprincippet. Island har ikke deltaget i samarbejdet.